

Večírek za rok 2024

Rok se sešel z rokem a skupina říkající si Group 5 má večírek pod pořadovým číslem 39, ze kterého jsem si dovolil sepsat pár slov pro naši kroniku.

Pravda, krom Mojdy, Bend'ase a mojí maličkosti je kompletně obměněna sestava slavicích. Kdysi to bývalo i s manželkami, kterým jsme tehdy večírkem učinili revanš za to, že je necháváme každou neděli o samotě doma, někdy i do pozdních hodin. Dnes už jim stačí, že nejsme doma, takže tahat je na pochybnou zábavu je zbytečné. Je alespoň více prostoru pro hry, soutěže atd. Protože my chlapi jsme prostě hrají a soutěživí,

Večírek je dohodnut již měsíc dopředu s tím, že termín je určen na 25.1.2025. Místo se taktéž domluvilo a to letos v kuželně na Tyršově stadionu. Máme pití – Kuba, Máme jídlo-Mira, máme soutěže- Bend'as, Máme poháry aj. Bend'as a Smýčil.

Letošní novinkou je, že jsme pozvali všechny, kteří chtějí přijít. Co se týká členů, je jasno. Z těch bohužel chybí Ferda a Luba, kterej s námi už nechce mít nic společného. Hosté tedy dostanou nabídku, která se nedá odmítnout. Každý kdo chce přijít může, ale pošle na účet částku rovnající se 1000 Kč minus zaplacené poplatky co by hosta. A tak se letos účastní rekordní počet hostů. Je to mladý Polda, oba Hofmani, Janko (budoucí člen) , Pája a Smýčilík. Peníze, jak bylo určeno se tetelí na účtu, ještě před večírkem. Můžeme tedy začít. Kuba mi hlásí ve čtvrtek : „ pivo je už na místě, předal jsem Rendovi. (Renda Kaňák – náš pronajímatel: pozn. autora) Perfektní, vše klapě. Jen jsme Rendovi zapomněli říci, že Tom potřebuje začít o hodinu dříve, jelikož dnes ještě má oslavu padesátin a chce stihnouti obé. Večírků, jak už je to také tradicí předchází „předvečírkový“ fotbálek, o kterém se dozvíte s pera kronikáře pana Bé. Ale zpět k večírku. Pomalinku se došouráváme všichni na místo setkání, ale ouha ve čtyři hodiny, kdy se má začít zde není Renda, tedy ani klíče, což je pro organizaci záhada poněkud zásadní. Rendovi je voláno a ten se bohužel nachází na Klepáčově, kde snad zapadl nějaký autobus, jemuž buď Renda pomáhá, anebo je přímo v něm. Skupina postává u laviček. Naštěstí není moc zima, ale nemáme co dělat. Tom ze zoufalství vyzývá k tomu, abychom začali vyhlašování. Na to je mu odpovězeno, že je to pod úroveň našeho klubu. Mezi tím je už dovezen raut a když máme co jíst, můžeme otevřít zakoupeného Jágra a Colu a dle hesla „plná huba, jedna velká“ se pouštíme do občerstvení. Dobrá zpráva zpoza brány od Kubíka: autobus je opravený, Renda už jede. Renda dorazil těsně před Tagyrovou skupinou tuším přesně na pátou a tak večírek může začít přesně na původně určený čas. Z Toma padá nervozita, tak to natáhne na konci, no.

Na stůl jsou prostřeny misky tataráku, a když mají hoši plné huby, je tady najednou tak nějak klidněji a můžeme začít. Po přivítání všech, předávám slovo mluvčímu klubu Jirkovi Giťovi. Ten slíbil svižný úvodní proslov a tak tak činí. Jeho slova zní zvučně, sic někdy jaksi kostrbatě, ale to se stává. Jen na závěr Jirka praví. Mám ve zvyku mluvit z patra, ale toto jsem si pro vás připravil chlapi..... jooo jenže pomocí umělé inteligence!!!Hned nám na mysli vytanula doba

komunistická, kdy jsme podobná prázdná hesla a plamenné věty slyšali denně. Tak odsud soudruzi brali. Před 30 lety. Stačí prý dodat heslovitě a ona již to sama zpracuje. Hmm to je věda co? Doba se posunula, to je pravda. Nicméně mě se proslov líbil moc, zejména taky proto, že Jiřík zadal ty správné a důležité informace a my za ta léta slyšeli blábolů.....

Je tedy možno přistoupit již k tradičnímu ceremoniálu, jímž je vyhlášení pořadí úspěšnosti. Členové se podle pořadí ucházejí o dárky umístěné na lavičce. Každý si vybere, co jinej donesl s výhodou toho, že Ti vepředu, mají už lety ověřený širší výběr. Až na poslední dva, jimiž jsou Smýčil a hlavně Tom, kterej se díky svým výsledkům a taky asi dané

častými výpadky a zraněními ocitl na samotném chvostu. Má tedy tu výsadu, jako jeden z mála, ocitnout se na obou našich pohárech. Jak na tom nádherném, zrekonstruovaném, tak na tom obludném balonu, kde se ocitají Ti, co byli na tom v tom roce nejhůře. Fotbal je ale kolektivní sport, tak je třeba to brát z rezervou. Peť a to letos zpestřil novinkou, kdy se vybrala od každého jedna stokoruna a peníze byly rozepsány na papírky. Klub přispěl 500,- a tak kdo byl smolař prodělal jen tu stovečku, zatím co Ti šťastnější mohli dostat zpět až 500,- ke své 100,- Zaslouženě tu nejvyšší obdržel Kuba. Ale to jen pro zábavu. Paráda!!

Je potřeba ještě vyhlásit nejlepšího střelce. Letos je jím Lad'a a dá se říci, že zaslouženě. Posledním střelcem, který se nejmenoval Tom byl naposledy v roce 2014 jistý pan Benda. Jinak je kopačka už 9 roků v Hrabové na polici. Uvidíme, kam se dostane po této sezoně, ale Ladík má po čtyřech letošních zápasech slušně našlápnuto. Další cenou je docházka a tu letos nevyhrál, jako každý rok Mojda, ale překvapivě Kuba. Ten sic již asi před měsícem odcházel ze hřiště s tím, že už nikdy nepříjde, jak byl ublížený, no a vidíš, nakonec schramstl cenu za docházku. A je to dobře. Navíc Kuboví byla udělena cena „donašeč roku“ za to, že furt něco nosí a nešetří

soukromými penězi a výtěžky z trestné činnosti ve prospěch klubu a kolektivu. Naše organizace mu zakoupila apartní Slávistický dres a nevím, možná se pletu. Kubíkovi se leskly oči. No a poslední udělovanou cenou je hráč zápasu, volený spoluhráči i protihráči v každém zápase. Tuto cenu, opět zaslouženě obdržel Mojmír. Ten snad opravdu nestárne a svými brankářskými výkony si ji zasloužil, a podtrhl dosažením vysněné mety 1000 branek vstřelených v našem klubu.

Peť a Špaček rozdává papíry a všichni si můžeme zvolit výbor a napsat jestli zachovat hodnocení jako v prošlém roce. Žádné překvapení se nekoná, výbor zůstává ve stejném složení, a ač se někteří zdráhají, jsou opět zvoleni Tom, Smýčil, Polda, Špačour a nejvyšší počet hlasů obdrživší Giťa!!

Program oficialit je u konce a Petřa vyhláší, test. Vloni se všem líbil, letos se všichni opět těšíme na prověrku našich znalostí ze sportu, klubu G5, zeměpisu a tipovačky. Novinkou je to, že týmy si vybere 7 nejstarších členů jako kapitáni. Tak vzniká sedm trojic a můžeme začít. Nebudu se vracet k výsledkům, jen bych tady chtěl touto cestou poděkovat Petrovi a jeho synovi Honzovi za přípravu. Kdo někdy něco takového dělal ví, co je s tím práce a času. Takže ještě jednou veliké díky.

Originální Petřa udělil družstvům na bedně rovněž originální ceny. A tak ti nejlepší obdrželi 3x Colu, 3x kouzelnou tužku s gumou na konci a vítězové miniatury vína v dárkové krabici.

Pokračujeme dál, čas letí jako bláznivý. Jsou rezervovány kuželky. Ještě se ptám: Kluci chcete hrát kuželky?“ Blázníš? To je snad samozřejmé“ dostávám okamžitou odpověď.

A tak se zase tradičně rozdělujeme na „mladí“ – „staří“ O co budeme hrát, přece nemůžeme hrát o nic. Zahrajeme si o bečku 30l Plzně, kterou proherci zaplatí na nějaké společné akci na hřišti. Hrajeme každý 10 hodů, devět proti devíti. První kolo nám mládež udělí tvrdou lekci. Možná i proto, že Jaryn, je nemehlo, svých prvních šest pokusů šoupne neomylně do žlábků, tedy za nula.

Ale pozor, je tady odvěta. To už jsme v sázce opatrnější, ale hrát se o něco musí. Cena je tentokrát 15 lt bečička, samozřejmě opět plzničky. Tentokrát je souboj dokonalý. Mladí už mají odehráno a my staří před sebou posledních 5 hodů na dráze pro 5. Potřebujeme každý zahrát 5 a vyhrájeme. To splníme už před posledním hodem a Giťa přichází mladé dorazit. Co na tom, že dává žlábek. I tak to stačí k jasnému vítězství o jeden bod!! 179:178. Mě závěrem této soutěže zbývá sepsat ty, co dluží víc a ty co míň, abychom mohli vybrati a neopomnělo se na to. Taky musím konstatovat, že to bylo supr, řekl bych o moc lepší než klasický bowling. Doufám, že zase příště...!

Petřa má ještě, jako vždy připravenou tombolu. Ta se skládá ze srandovních cen, někdy i hodnotných. Do poháru jsou strčeny lístky, každý kdo zde zůstal, obdrží ode mne pořadové číslo v seznamu. Už zde nejsou první odchozí Tom, Mirďa a Šmejkalíno. Petr určí cenu, poté se vytáhne číslo a moje maličkost sdělí, komu toto číslo patří. Ja to opět zábavné a tak všichni jsou, aspoň doufám, spokojeni.

Poslední zábavou dnes je opět oblíbená dražba. Tady se zase někteří po večírku budou divit, co dluží do klubové kasy. Poněvadž čas už je pokročilý a někteří z nás přiznávají drobné obluzení. Nebojte se chlapci, Mira, vše poctivě zapisuje a já si od Vás do kasy zase pošušám.

Dražba a celá atrakce plynule přejde do známých odrhovaček Giti typu „každý mi Tě lásko závidí“ a pod a zmatený majitel klíčů, doufaje, že bude osloven s nabídkou stát se členem tak schopného klubu, netrvá najednou na zavírací hodině. Závěrem nemůžu nenapsat jeden, pro mne luxusní zážitek: Renda, kterej se o nás celý večer stará nahlásil, že by se mu líbilo, kdyby byl konec do půlnoci. Říkám, že OK, není problém. Když jdu za ním kolem 11:30 tak říká. „ Mě se

ještě nechce, ale neříkej jim to, natáhneme to do jedný“ Hmm, toto se většinou nestává. Renda nás totiž celou dobu u všeho poctivě sledoval a pravil, že to máme perfektně zorganizovaný, což nás, kdo se o to staráme neskutečně potěší!!! Obvzláště, když hlavním činitelem byla čistá improvizace pořadatelů. Prostě slušný oddíl. Občerstvení bylo luxusní a naprosto dostačující. Vlašák nám lezl i ušima. Ještě stran občerstvení je třeba také poděkovat Radesovi, jež narozeniny, které měl, oslavil dodanými roládami po kterých se zaprášilo na konci, kdy byly rozděleny do zapůjčeného alobalu a jistě i v neděli ráno si někteří na nich pošušňávali.

Mám za sebe velice příjemný pocit z krásně stráveného večera s přáteli a prohlašuji, že Group 5 stále žije v tom duchu jako před 39 lety. Ano příští rok 2026 je třeba se připravit na kulaté výročí.

Závěrem je tedy třeba ještě všem zúčastněným poděkovat za to, jak přispěli k dobré náladě a pohodě.

Za rok zase chlupci zdar, Váš Smýčil emeritní předseda.

